

Sygn. akt II K 607/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2015r.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSR Tomasz Królik

Protokolant: st. sekr. sąd. Piotr Długoborski

w obecności Prokuratora Pawła Choińskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2015r. sprawy **P. W.** s. A. i H. z d. G., ur. (...) w W.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. (wyrokiem nakazowym) Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 09 września 2008r. w sprawie sygn. akt II K 313/08 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 01 lipca 2008r. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet grzywny zaliczono okres zatrzymania w sprawie w dniu 01 lipca 2008r.; wyrok uprawomocnił się 19 września 2008r.; w dniu 06 kwietnia 2010r. skazany uiszczył grzywnę w całości;
2. (wyrokiem nakazowym) Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 10 maja 2010r. w sprawie sygn. akt III K 438/10 za przestępstwo z art. 284 § 3 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 29 sierpnia 2008r. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; wyrok uprawomocnił się w dniu 25 maja 2010r.;
3. Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 25 maja 2010r. w sprawie sygn. akt II K 71/09 za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 09 stycznia 2009r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat; na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; wyrok uprawomocnił się w dniu 1 czerwca 2010r.; postanowieniem z dnia 30 grudnia 2011r. Sąd Rejonowy w Wyszkowie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności w ww. sprawie;
4. Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 16 listopada 2010r. w sprawie sygn. akt II K 488/09 za przestępstwa: 1/ z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 31 stycznia 2009r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; 2/ z art. 244 k.k. popełnione w dniu 31 stycznia 2009r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; 3/ z art. 244 k.k. popełnione w dniu 01 lutego 2009r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 04 lutego 2009r. do 06 lutego 2009r. i od 06 lutego 2009r. do 06 sierpnia 2009r.; wyrok uprawomocnił się w dniu 24 listopada 2010r.;
5. Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 07 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt II K 816/10 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 16 października 2010r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat; wyrok uprawomocnił się w dniu 15 lipca 2011r.;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 22 grudnia 2011r. sygn. akt XIV K 664/07 za przestępstwa: 1/ z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 02 marca 2007r. na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; 2/ z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 19 stycznia 2006r. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 04 marca 2007r. do 20 września 2007r.; wyrok uprawomocnił się w dniu 04 czerwca 2012r.;

7. (wyrokiem zaocznym) Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 12 grudnia 2013r. w sprawie sygn. akt II K 282/10 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 24 marca 2010r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 (pięciu) lat; wyrok uprawomocnił się w dniu 23 stycznia 2014r.

orzeka:

1. na mocy art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 k.k., art. 86 § 1 i § 2 k.k. łączy kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokami: wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 09 września 2008r. w sprawie sygn. akt II K 313/08 oraz wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 10 maja 2010r. w sprawie sygn. akt III K 438/10 i wymierza skazanemu P. W. karę łączną grzywny w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

2. na mocy art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami: Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 25 maja 2010r. w sprawie sygn. akt II K 71/09, Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 16 listopada 2010r. w sprawie sygn. akt II K 488/09, Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 22 grudnia 2011r. sygn. akt XIV K 664/07, Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 12 grudnia 2013r. w sprawie sygn. akt II K 282/10 i wymierza skazanemu P. W. karę łączną 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności;

3. w pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

4. na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 sentencji wyroku kary łącznej grzywny zalicza skazanemu wykonanie kary grzywny w sprawie II K 313/08 w wysokości 100 (stu) stawek dziennych w kwocie po 10 (dziesięć) złotych każda;

5. na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 2 sentencji wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie II K 488/09 w dniach od 04 lutego 2009r. do dnia 06 sierpnia 2009r. oraz okres odbywania kary od dnia 08 marca 2011r. do dnia 29 czerwca 2011r.; w sprawie II K 71/09 okresy od dnia 19 lipca 2011r. do dnia 26 lipca 2011r. i od dnia 15 sierpnia 2011r. do dnia 02 września 2011r.;

6. na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie połączenia wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 07 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt II K 816/10;

7. na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.) zasądza ze Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Wyszkanie na rzecz adw. K. D. kwotę 295,20 zł (dwustu dziewięćdziesięciu pięciu złotych 20/100) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

8. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu.

Sygnatura akt II K 607/14

UZASADNIENIE

P. W. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

8. (wyrokiem nakazowym) Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 09 września 2008r. w sprawie sygn. akt II K 313/08 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 01 lipca 2008r. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet grzywny zaliczono okres zatrzymania w sprawie w dniu 01 lipca 2008r.; wyrok uprawomocnił się 19 września 2008r.; w dniu 06 kwietnia 2010r. skazany uiszczył grzywnę w całości (k.16);

9. (wyrokiem nakazowym) Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 10 maja 2010r. w sprawie sygn. akt III K 438/10 za przestępstwo z art. 284 § 3 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 29 sierpnia 2008r. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; wyrok uprawomocnił się w dniu 25 maja 2010r. (k.20);

10. Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 25 maja 2010r. w sprawie sygn. akt II K 71/09 za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 09 stycznia 2009r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat; na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; wyrok uprawomocnił się w dniu 1 czerwca 2010r.; postanowieniem z dnia 30 grudnia 2011r. Sąd Rejonowy w Wyszkanie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności w ww. sprawie (k.15);

11. Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 16 listopada 2010r. w sprawie sygn. akt II K 488/09 za przestępstwa: 1/ z art. 280 § 1 k.k. i art.275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 31 stycznia 2009r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; 2/ z art. 244 k.k. popełnione w dniu 31 stycznia 2009r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; 3/ z art. 244 k.k. popełnione w dniu 01 lutego 2009r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 04 lutego 2009r. do 06 lutego 2009r. i od 06 lutego 2009r. do 06 sierpnia 2009r.; wyrok uprawomocnił się w dniu 24 listopada 2010r. (k.24-25);

12. Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 07 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt II K 816/10 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 16 października 2010r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat; wyrok uprawomocnił się w dniu 15 lipca 2011r. (k.17);

13. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa z dnia 22 grudnia 2011r. sygn. akt XIV K 664/07 za przestępstwa: 1/ z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 02 marca 2007r. na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; 2/ z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 19 stycznia 2006r. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 04 marca 2007r. do 20 września 2007r.; wyrok uprawomocnił się w dniu 04 czerwca 2012r. (k.336-337 i 338);

14. (wyrokiem zaocznym) Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 12 grudnia 2013r. w sprawie sygn. akt II K 282/10 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 24 marca 2010r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 (pięciu) lat; wyrok uprawomocnił się w dniu 23 stycznia 2014r.(k.333),

Opinia o skazanym z zakładu karnego (k.316)

Zachowanie skazanego zostało ocenione jako nieodpowiednie. Skazany nie wykazywał szczególnej aktywności w procesie resocjalizacji. Nie był nagradzany. Nie zachodziła potrzeba wymierzenia kar dyscyplinarnych, choć trzykrotnie wnioskowano o wymierzenie takich kar. Raz odstąpiono od ukarania, poprzestano na rozmowie ostrzegawczej. Z własnej inicjatywy nie angażował się do żadnych dodatkowych prac społecznych, wykonywał jedynie

prace zlecone. Wobec popełnionych przestępstw był mało krytyczny. Nie miał wglądu w sytuację osób pokrzywdzonych przestępstwem. Był uczestnikiem zdarzenia nadzwyczajnego. Został zatrudniony na rzecz fundacji poza terenem zakładu karnego w systemie bez konwojenta. Nie wykazał prawidłowej postawy i w dniu 09.06.2012r. oddalił się z miejsca zatrudnienia i nie powrócił do zakładu karnego. Wobec położonych starał się być taktowny, choć zdarzało mu się skracać dystans i prezentować postawę roszczeniową.

Nie deklarował udziału w podkulturze przestępczej. W grupie współosadzonych funkcjonował zgodnie, nie wywoływał sytuacji konfliktowych. Ukończył program umiejętności społecznych w zakresie komunikacji interpersonalnej oraz program aktywizacji zawodowej i promocji zatrudnienia. Ukończył kurs zawodowy o kierunku kucharz. Karę pozbawienia wolności odbywał w systemie programowego oddziaływania. Zadania wynikające z indywidualnego planu starał się realizować. Chętnie uczestniczył w dostępnych formach zajęć kulturalno – oświatowych.

Ogólna opinia o skazanym została przez dyrekcję zakładu karnego określona jako negatywna.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k., jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji.

Przesłanki orzeczenia kary łącznej zawiera art. 85 k.k., który stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Z treści przytoczonych wyżej przepisów wynika, że warunkiem wydania wyroku łącznego w stosunku do osoby skazanej wyrokami różnych sądów jest spełnienie przesłanek warunkujących orzeczenie kary łącznej. Przesłanki te określa art. 85 k.k. Zgodnie z utartym poglądem judykatury zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok”, odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa lub przestępstw (uchwała SN z dnia 25 lutego 2005r. sygn. akt I KZP 36/04). Chronologicznie pierwszy wyrok, który zapadł w dniu 09.09.2008r. w sprawie sygnatura akt II K 313/08. Przed datą wydania tego wyroku zostały popełnione jedynie czyny ze spraw o sygnaturach III K 438/10 i XIV K 664/07. W pierwszej z wymienionych spraw czyn został popełniony w dniu 29.08.2008r., a w drugiej zostały popełnione dwa czyny, pierwszy w dniu 02.03.2007r. i drugi w dniu 19.01.2006r. Czyny, za które P. W. został skazany w pozostałych sprawach tj. w II K 71/09, II K 488/09, II K 816/10 i II K 282/10 zostały popełnione po dacie wydania chronologicznie pierwszego wyroku, tj. po dniu 09.09.2008r. W tych trzech sprawach, w których czyny zostały popełnione przed datą wydania pierwszego chronologicznie wyroku, połączeniu mogły podlegać jedynie czyny w sprawach II K 313/08 i III K 438/10. Podstawą wymierzenia kary łącznej jest bowiem nie tylko zbieg przestępstw, ale również to, by wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Tylko w tych dwóch wyżej wskazanych sprawach zostały wymierzone kary tego samego rodzaju tj. kary grzywny. Natomiast w sprawie XIV K 664/07 zostały wymierzone za poszczególne przestępstwa jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz kara łączna pozbawienia wolności, a więc kary nie podlegające łączeniu z karą grzywny. Zatem warunki uprawniające do orzeczenia kary łącznej zostały spełnione w sprawach II K 313/08 i III K 438/10. Tym samym zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. zostały spełnione warunki do wydania wyroku łącznego.

W sytuacji ustalenia pierwszego zbiegu przestępstw uprawniającego do wydania kary łącznej, badanie kolejnego zbiegu przestępstw i warunków do orzeczenia kary łącznej należy rozpocząć od pierwszego z wyroków po wyrokach tworzących pierwszy zbieg. W realiach niniejszej sprawy wyrokiem tym jest ten z dnia 25.05.2010r. w sprawie sygn. akt II K 71/09. Ten wyrok należy teraz uznawać za „pierwszy” chronologicznie. Przed datą wydania tego wyroku zostały popełnione czyny, za które P. W. został skazany wyrokami w sprawach: II K 488/09, XIV K 664/07 i II K 282/10. Ze wszystkich wyroków, które pozostały po wyodrębnieniu pierwszego zbiegu, do drugiego zbiegu nie mógł wejść jedynie wyrok w sprawie II K 816/10. Czyn w tej sprawie został popełniony w dniu 16.10.2010r., a więc po dacie wydania

pierwszego chronologicznie wyroku w drugim zbiegu. We wszystkich sprawach zakwalifikowanych do drugiego zbiegu została wymierzona skazanemu kara pozbawienia wolności, a więc kara tego samego rodzaju, a więc podlegająca łączeniu. Zatem warunki do orzeczenia kary łącznej w drugim zbiegu zostały spełnione w przypadku spraw: II K 71/09, II K 488/09, XIV K 664/07 i II K 282/10. Tym samym zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. zostały spełnione warunki do wydania wyroku łącznego.

Wysokość kary łącznej.

Zgodnie z treścią art. 86. § 1. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Postępując zgodnie z treścią przytoczonego przepisu podnieść należy, iż zarówno wyrokiem z dnia 09.09.2008r. w sprawie II K 313/08 i z dnia 10.05.2010r. w sprawie III K 438/10 wymierzona została skazanemu kara grzywny w wysokości 100 stawek po 10 zł każda. Zatem Sąd mógł wymierzyć karę łączną grzywny w granicach od 100 do 200 stawek dziennych.

Jeżeli chodzi o drugi zbieg, to najwyższą z orzeczonych wobec skazanego kar pozbawienia wolności jest kara 3 lat i 6 m-cy pozbawienia wolności wymierzona w sprawie XIV K 664/07 za czyn popełniony w dniu 02.03.2007r. Natomiast suma wszystkich kar podlegających łączeniu w tym zbiegu wynosi 10 lat i 4 m-ce. Zatem Sąd mógł wymierzyć karę pozbawienia wolności w wymiarze od 3 lat i 6 m-cy do 10 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

System absorpcji kar znajduje zastosowanie wobec skazanych za czyny o niedużej społecznej szkodliwości czynu, niewielkim stopniu winy, wobec sprawców, którzy poddali się procesowi resocjalizacji odcinając się od dotychczasowego nagannego trybu życia. Natomiast system kumulacji stosuje się do sprawców niepoprawnych, którzy popełnili czyny o znacznym stopniu społecznej szkodliwości i dużym rozmiarze winy. Jeżeli powyższe kryteria zestawia się z kartą karną skazanego(k.328-329) i opinią z zakładu karnego (k.316), to okaże się, że zastosowanie w stosunku do skazanego P. W. i zasady kumulacji i zasady absorpcji absolutnie nie wchodziło w rachubę. Skazany nie powrócił do zakładu karnego, co należy interpretować, że z niego uciekł. Tym samym zerwał z trwającym w stosunku do niego procesem resocjalizacji. O ile przestępstwa, za które P. W. został skazany wyrokami tworzącymi pierwszy zbieg z art. 178a § 1 k.k. oraz z art. 284 § 3 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. nie są przestępstwami o dużej społecznej szkodliwości, tak przestępstwa objęte drugim zbiegiem wykazują się już znacznym jej stopniem. Otóż na 7 przestępstw objętych drugim zbiegiem 3 z nich są kwalifikowane z art. 280 § 1 k.k., w tym jedno z nich kwalifikowane jest w zw. z art. 91 § 1 k.k. oraz jedno to 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. Przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. zagrożone jest karą jedynie karą pozbawienia wolności od lat 2, a z art. 279 § 1 k.k. od roku pozbawienia wolności. Z tych powodów Sąd wymierzając karę nie zastosował, ani zasady kumulacji, ani absorpcji. Sąd zastosował wobec skazanego zasadę absorpcji i biorąc pod uwagę okoliczności negatywne i pozytywne, jak również bliskość czasową popełnionych przestępstw wymierzył skazanemu za czyny wymierzone w sprawach II K 313/08 karę łączną grzywny w wysokości 180 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Natomiast za czyny wymierzone w sprawach II K 71/09, II K 488/09, XIV K 664/07 i II K 282/10 karę łączną 9 lat pozbawienia wolności. W ocenie Sądu są to kary adekwatne do sytuacji procesowej skazanego, który uciekł z zakładu karnego, zrywając z własnej woli z procesem resocjalizacji. W sprawie II K 71/09, w której wyrok otwierał drugi zbieg przestępstw została wprawdzie wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jakkolwiek postanowieniem z dnia 30 grudnia 2011r. Sąd Rejonowy w Wyszku zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności w ww. sprawie. Natomiast w sprawie kończącej ten zbieg tj. w sprawie II K 282/10 została wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wymiar możliwej do orzeczenia drugiej kary łącznej od kary 3 lat i 6 m-cy pozbawienia wolności wykluczał w ogóle rozważania w przedmiocie warunkowego zawieszenia kary łącznej. Zastosowania przedmiotowego środka aprobacyjnego jest możliwe, gdy zostały spełnione warunki określone w art. 69 k.k. Jednym z nich jest to, że kara pozbawienia wolności nie może być wyższa od 2 lat. Dlatego orzeczono jak w punktach 1 i 2 sentencji wyroku.

W punkcie 3 sentencji wyroku rozstrzygnięto, że w pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

W sprawie II K 313/08 skazany uiścił grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych. Dlatego uiszczoną grzywnę należało zgodnie z dyspozycją art. 577 k.p.k. zaliczyć na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny. Natomiast w sprawie II K 488/09 skazany był tymczasowo aresztowany w dniach od 04 lutego 2009r. do dnia 06 sierpnia 2009r. oraz odbywał w tej sprawie karę w okresie od dnia 08 marca 2011r. do dnia 29 czerwca 2011r., zaś w sprawie II K 71/09 okres od dnia 19 lipca 2011r. do dnia 26 lipca 2011r. i od dnia 15 sierpnia 2011r. do dnia 02 września 2011r. Dlatego okresy tymczasowego aresztowania i odbycia kary należało, zgodnie z dyspozycją art. 577 k.p.k. zaliczyć na poczet kary łącznej pozbawienia wolności. Dlatego orzeczono jak w punktach 4 i 5 sentencji wyroku.

Sąd na mocy art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie połączenia wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 07 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt II K 816/10. Jak już była o tym mowa, czyn, za który P. W. został skazany w tej sprawie nie spełniał warunków do orzeczenia kary łącznej. Dlatego orzeczono jak w punkcie 6 sentencji wyroku.

Koszty postępowania.

Skazanego na rozprawie reprezentował adwokat ustanowiony z urzędu, za co należne mu było wynagrodzenie. O jego zasadzie i wysokości Sąd orzekł na podstawie § 14 ust. 5 w zw. z §2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.). Skazany nie spełniał wymogów uzasadniających obciążenie go kosztami postępowania. W związku z tym, z obowiązku ponoszenia tych kosztów, na mocy art. 624 § 1 k.p.k., Sąd skazanego zwolnił. Dlatego orzeczono jak w punktach 7 i 8 sentencji wyroku.